

at der saa vilde komme et sandt Kapløb om, hvem der kunde stille de største Krab, saa at alle Sparommelighedshensyn vilde blive fastede til Side. Jeg tror, at selv om man kommer til i Fremtiden at lade Staten tage større Del i disse Udgifter, hvad der ogsaa efter min Mening vil være rigtigt, maa man vogte sig for at lade Kommunerne være helt udenfor. Ellers gaar man tabt af det Sparommelighedshensyn, som er nødvendigt saavel i alle offentlige som private Forhold.

Dernæst er der navnlig fra det ærede Medlem for Afsens (Bernsen) ført et meget stærkt Angreb paa Lovforslagets Bestemmelse om at yde 170,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune. Det ærede Medlem var jo meget højt oppe i Gaar, da han angreb denne Bestemmelse, saa højt oppe, at jeg synes, han imod Ydelsen af de 170,000 Kr. fremførte flere Beviser, som vare af temmelig tvivlsom Art. Jeg skal imidlertid ikke nøjere følge alle de Grunde, det ærede Medlem fremførte mod denne Bevilling, men det vil dog blive nødvendigt at gennemgaa enkelte af hans Beviser. Det ærede Medlem nævnte saaledes en hel Række af de Fordele, som Kjøbenhavns Kommune har, og det er jo ubestrideligt, at en Kommune som Kjøbenhavn, der er Landets Hovedstad og dets allerstørste Kommune, og hvor en stor Mængde Undervisningsanstalter, Museer o. s. v., kort sagt alle offentlige Anstalter, ere samlede, altid deraf vil have en Fordel, det er en Selvfølge. Men flytter man alle disse Anstalter til en anden By, vil jo ganske det samme være Tilfældet der, og jeg synes derfor ikke, at det beviser det mindste i denne Sag. Hvis man skulde ræsonnere paa den Maade over for Kommunerne, kunde jeg for saa vidt ikke have noget derimod, da det vilde føre til, at f. Eks. alle Kommunerne i Vestjylland saa skulde have meget store Tilskud. Det vilde blive Masser af Guldstykker, der maatte ydes dem, da de jo staa uden for alle de Goder, som strømme sammen i de større Kommuner og fremfor alt i Landets Hovedstad. Saaledes kan man dog næppe ræsonnere, naar der skal uddeles Tilskud til Kommunerne af den fælles Kasse til fælles Formaal. Det ærede Medlem nævnte dernæst de kjøbenhavnske Jærnbaneforhold og sagde, at der havde Kjøbenhavn faaet en særlig fed Bid. Det er mærkeligt, at det ærede Medlem vil nævne det, da han selv for kort siden har stemt derfor. Det ærede Medlem nævnte ogsaa Landbohøjskolen, som han ogsaa selv var saa ibrig for at føre igennem. Det ærede Medlem nævnte saaledes forskellige

Ting, som jeg synes raante ham selv, uden at de dog beviser noget. Det gælder saaledes den Handel, der allerede er af gammel Dato, men som det ærede Medlem førte frem her, Handelen om de nedlagte Fæstningsværker. Det kan dog ikke bevise noget i den Sag, at Kjøbenhavns Kommune paa Grund af Tidsforholdene er kommen til at gøre en særlig fordelagtig Handel, som vist allerede den Gang var meget fordelagtig. Nej, naar man vil bevise noget her, skal man se hen til, hvorledes Stat og Rigsdag tidligere have stillet sig i lignende Sager, og der ser jeg ikke rettere, end at Rigsdagen i det sidste Par Aar netop har stillet sig paa det Standpunkt, at naar Landets øvrige Kommuner skulde have noget af den fælles Statskasse, skulde Kjøbenhavns Kommune ogsaa have det. Det har det ærede Medlem selv stemt for, og det kan han aldrig komme fra. De Love, som her ere gennemførte i et Par Aar i Træk, vare jo saaledes, at naar Landkommunerne fik 600,000 Kr., fik Kjøbenhavns Kommune og Købstæderne 200,000. Det ærede Medlem siger nu, at det betyder ikke noget, det var af Overskuddet i Statskassen, Overskuddet paa Finansloven. Men det er jo nærmest en Taleblomst. Af Underskuddet kan der jo ikke deles noget ud, det maa altid blive af Overskuddet. Er der intet i Statskassen, er der heller intet at dele ud af, saa det beviser slet ikke noget. Men hvorledes har Staten stillet sig i tidligere Tider, naar man har uddelt saadanne Tilskud? Ja, det ærede Medlem vil maasse sige, at naar der er blevet givet Lønningstillæg til Lærerne før, have kun Lærerne i Købstæderne og paa Landet faaet noget, men ikke Lærerne i Kjøbenhavn. Det er ganske rigtigt, thi der er man gaaet ud fra at ville give Tilskud fra Staten til de daarlig lønede Lærere omkring i Landet, men det forandrer jo ikke en Smule ved Sagen, da denne Fordel er tagen forlods fra her. Det ærede Medlem kan jo se — og jeg tvivler ikke om, at han har gjort det — paa de Beregninger, som findes her i Anmærkningerne til Lovforslaget, og der vil han paa Side 32 finde, at der til Statskassens Udgifter i Henhold til Lovforslaget i et og alt beregnes 2,392,150 Kr. Men det er jo ikke det Beløb, som kommer til Fordeling, det er blot Merudgiften, der kommer til Fordeling ved denne Lov, det er ikke de Beløb, vi før have haft til Uddeling. Merudgiften er 1,490,150 Kr., og det er det, der kommer til Fordeling mellem Kommunerne, og Tilskuddet til Kjøbenhavns Kommune er saa regnet ud efter Børnetallet, saa det Bevis kan det ærede Medlem heller